

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniae, 1611

XI. Qualiter à Domino Petro Abbate Cluniacum euocatus, ordinem
rigidissimè tenuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

exemplum & sui temporis, & post futu-
ris monachis omnibus dereliquit.

*Qualiter à Domino Petro Abbate Clu-
niacum euocatus, ordinem rigi-
dissime tenuit.*

CAPVT XI.

Eo tempore contigit nescio qua
Dei voluntate vel permissione ad
Cluniacensis congregationis re-
gimen, quod non dupliciter, sed simpli-
citer profero, me indignissimum assumi,
& tantarum numero, tantarum merito
quum Christi curam, inutilem & im-
prouidum pro suis opilionem assumere.
Et quia famam huius de quo sermo est,
ante hoc officium hauseram, & ea de causa
eum iam ex parte notum & fami-
liarem habebam; ad ordinis adiutorium,
& ad impositæ curæ supportandam sar-
cinam, ipso statim primo uocationis
meæ anno Cluniacum euocaui. Astringi
eum mihi fortiore nec unquam dissolu-
uendo amoris vinculo, eique statim or-
dinis & claustrii, cuius ut iam dictum est,
feruentissimus erat amator, curam im-
posui. Succreuerant paulò ante in ma-
gno illo & nobili monastici ordinis a-
gno, resecanda vel potius euellenda, uti-

H. 7

libus.

libus satis contraria, & quorūdam quos
 nominare nolo, culpa vel desidia (nam
 ex maiori parte iam vita excesserūt) plu-
 rima extirpanda exorta fuerāt. Ad huius
 rei adiutorium magnum hunc & vince
 Christi non segnem operarium, vt iam
 dixi accersens, insignem verè cum adiu-
 torem expertus sum. Nam noxia vel su-
 perflua quæque in cibis, in potibus, in
 moribus quàm maximè perfequens: li-
 cet ea de causa multa nunc reticenda pas-
 sus fuerit, ea tamen ad congruum finē,
 etsi non statim, Deo præcipuè, meque
 cum quibusdam alijs pro viribus iuuan-
 te, perduxit. Nec idcirco tamen curam
 monasterij iam dicti deposuit, quoniam
 à me, quia sic res exigebat, & Cluniaci
 ordinem tenere, & domui iam dictæ
 providere coactus, non obedire non po-
 tuit. Erat quippè talis, qui non vnus tan-
 tum virtute dexteræ, sed & ipsa sinistra,
 sicut de quibusdam scriptura sacra re-
 fert, pro dextera vti nosset. Et rectè: iusti
 enim hominis est, nunquam sinistram
 habere, sed semper ea quæ sinistra, hoc
 est aduersæ partis sunt, in dexteram, hoc
 est, rectam conuertere. Sic expertam ho-
 minis virtutem, non vni tantum, sed
 gemino oneri portando sufficientem,
 vtrum-

utrumque eius humerum supposui, atque
 ut secundum eam quam in ipso cogno-
 scebam gratiam, fratribus suis aliquantu-
 lum ab inuicem semotis, labore suo pro-
 ficeret, prouidi. In hoc statu, aliquanto
 tempore decurso, postquam certa & uti-
 lis causa exegit, dato ei apud Cluniacum
 ordinis successore, ad sancti Martini mo-
 nasterium, ut prius regendum, eum re-
 misi.

*De schismate Cluniacensi per Pontium,
 qui Abbas fuerat, concitato.*

CAP. XII.

DE HINC non plenis, ut mihi
 videtur, duobus annis transactis,
 insurrexit nota illa contra Chri-
 sti nauiculam, hoc est Cluniacensem
 ecclesiam, horrenda tempestas & velut
 civile bellum in republica nostra, ubique
 terrarum exarsit. Quod ne priores carpo-
 re videar, quantum ad presentem mate-
 riam pertinet, succinctè describo. Domi-
 nus enim Pontius Cluniacensis post san-
 ctum patrem Hugonem, nullo interie-
 cto Abbate successor eiusdem patris vlti-
 mo tempore, de monasterio sancti Pon-
 tij Cluniacum veniens, noua facta pro-
 fessione, more talium de alijs, vel de alie-
 nis